13/02/2025

Заупокојена Литургија и четрдесетодневни помен архимандриту Стефану, богослужио епископ Пајсије

Његово преосвештенство Епископ диоклијски г. Пајсије у четвртак, 13. фебруара 2025. године, на празник Светих бесребреника Кира и Јована, служио је са свештенством и свештеномонаштвом Свету архијерејску Литургију у Цркви Свете Тројице у Доњем Острогу.

Између осталих, саслуживали су му острошки игуман архимандрит Сергије, игуман манастира Морача архимандрит Рафаило и игуман манастира Светог Николе – Градиште, архимандрит Павле Калањ.

Након Свете Литургије Епископ Пајсије са саслужитељима служио је 40-дневни помен архимандриту Стефану (Калику), некадашњем настојатељу острошке светиње и сабрату манастира Морача, који се упокојио у Господу 5. јануара, а чији земни остаци почивају на острошком манастирском гробљу.

По благослову Високопреосвећеног Митрополита црногорско-приморског Јоаникија, а по жељи родбине блаженопочившег о. Стефана, сабранима се обратио игуман морачки архимандрит Рафаило.

– Ја оца Стефана знам још од рођења јер смо одрасли у истом мјесту док нас наши родитељи нијесу довели у манастире. Мене у Острог, а о. Стефана у Косијерево. Оно што њему најмање треба у овом часу јесу похвале из наших уста, али нама треба оно што он у овоме тренутку из гроба говори. Као што смо малочас управо чули, са једне стране земни смо у земљу одлазимо, али са друге стране живи само у Госпиду Исусу Христу који ће нас све васкрснути у посљедњи дан. О. Стефан више сада говори о нама, него о себи, прије свега својим примјером монашког и хришћанског живота – рекао је о. Рафаило.

Он је подсјетио да је монашки пут о.Стефана водио у бројне светиње, у најтежим временима хришћанског живота.

– Живот оца Стефана на земљи протекао је у разним мјестима, у разним светињама у најтежим временима почевши од манастира Косијерева гдје је дошао са својих 16 година код свог великог духовника о. Георгија. Касније га пут води у нашу велику светињу манастир Острог, гдје поново наилази на великог духовника о. Серафима који је заиста проживљавао голготу у то вријеме, али остао вјеран Цркви Христовој. Он уз њега одраста и учи о скромности и хришћанским врлинама. У овој великој светињи о. Стефан је пострижен, замонашен, пострижен, дуго година био је чувар моштију Светог Василија Острошког, био је три године старјешина овог манастира. По потреби Цркве био је и старјешина манастира Мораче, Пиве. Није чудо што је о. Стефан само два дана прије упокојења тражио да га водимо његовој кући. На питање а гдје је твоја кућа, он је одговорио у манастир Острог. Он је много волио ову светињу, јер је овдје заорао прву бразду на њиви Господњеој којој је остао вјеран до његове кончине, када га је Господ признао себи – бесједио је о. Рафаило.

Бесједа о. Рафаила

Додао је да је о. Стефан добар дио изабрао у свом животу и да је то удио који се неће одузети од њега иистако да је у личности о. Стефана сијала скромност, дјечија безазленост и вјера у Господа до његовог посљедњег даха.

Владика Пајсије са саслужитељима, свештенством, монаштвом, родбином о. Стефана и вјерним народом потом је одслужио мали помен на гробу некадашњег острошког, морачког и пивског игумана, на манастирском

гробљу.

mitropolija.com